

Přepis č. 10.1- komentář

Leonel Power: moteto „Anima mea“

Předloha Powerova moteta pochází z fondu Národní knihovny ve Florencii a vyskytuje se ještě v dalších pramenech. Rukopis je písařsky čistý, nicméně některá místa vyžadují následující vysvětlení, popř. upozornění:

- 1) Kolorované skupiny v tenoru i kontratenoru mají dvojí možnost přepisu:
 - 1.1) Setrvat ve zvoleném taktu a kolorovaná místa řešit synkopickým „přetahováním“ přes taktové čáry, nebo
 - 1.2) kolorovaná místa řešit tak, že do kontinuálního sledu zvoleného taktu budou včleněny nové - 3/2 taktové úseky. Tím ovšem vznikne interpretu nepříliš vítaná situace „plovoucích taktů“- viz varianty a) + b) v příloze 10.05.2.Obojímu se dá předejít, když se pro přepis zvolí Besslerova ediční technika menzurních čar, která (zejména v tomto případě) skvěle ilustruje podstatu netaktovaného menzurálního zápisu. Proto dávám za úkol **tuto ukázkou přepsat technikou menzurních čar**. Pro ilustraci viz přílohu 10.04.1.
- 2) První nota tenorového hlasu není longa, ale maxima, podobně jako druhá nota v binární ligatuře uprostřed 2. řádku téhož hlasu. Ovšem první nota na počátku 2. osnovy tenorového hlasu je longa – liší se velikostí hlavičky.
- 3) Na konci prvního řádku diskantového hlasu písař opomenul připsat punctus divisionis, který má zabránit, aby ve skupince BSSB byla alterována druhá S.
- 4) Jako (řešitelný!) hlavolam ponechávám bez komentáře kolorovanou skupinku BMMSM uprostřed druhé osnovy diskantového hlasu. Řešení není obtížné, když si uvědomíte možnosti vyplývající z pravidel pro color minor, color prolotionis a color minimarum ---> viz přílohy 10.05.1 a 10.07.
- 5) Podobná situace je v kolorované skupině BMM v závěru třetí osnovy diskantového hlasu.